

glas joj je vrlo školovan, izgovara u svima položajima lako i bez muke, i sposoben je za sve dinamičke nianse. G-ca. Devova je poznajala kod publike neobični, veliki uspeh, koji je bezuvetno zaslužila.“

Na jugoslovanskem umetniškem večeru je nastopil tudi slovenski oktet s „Strunami“ (A. Nedved) in z D. Jenkovo „Ljubezen in pomlad“. *J. R.-Sever.*

Viktor Parmove skladbe k „Rokovnjačem“ in „Legionarjem“, prirejene za klavir, so izšle v založbi ljubljanskega knjigotržca Otona Fischerja. „Rokovnjači“ obsegajo štiri, „Legionarji“ šest pies, stanejo pa: „Uvertura“ za klavir K 2:50, „Kuplet“ za moški glas s klavirjem K 1, „Zora vstaja“ za sopran s klavirjem K 1, „Cvetočih deklic prsa bela“, samospev (sopran) z mešanim zborom ob spremljevanju klavirja, K 2, „Zapoj mi ptičica glasno“, pesem za sopran s klavirjem, K 1:20, „V petju oglušimo“, moški glas s klavirjem, K 1:80, „Kuplet“ za moški glas s klavirjem, K 1, „Romanca“, samospev (tenor) z moškim zborom ob spremljevanju klavirja, K 1:80, „Ptička“, pesem za sopran s klavirjem, K 1:20, „Skoz vas“, koračnica za klavir, K 1:20. Vsaka piesa je sama zase čedno opremljen zvezek. Te skladbe smo v našem listu ocenili že ob uprizoritvi „Rokovnjačev“ in „Legionarjev“. Da je vse, kar komponuje Parma, melodijozno in prikupljivo, je obče znano in zato kar nič ne dvomimo, da bode naše občinstvo rado kupovalo omenjene kompozicije. Saj je pa tudi popolnoma v redu, da se umikajo iz naših salonov bolj in bolj tuje skladbe ter se glase po njih domači zvoki!

—a—

Slovensko gledišče. A. Drama. Letošnja sezona slovenskega gledišča se je pričela dne 29. septembra. Prvi je prišel Sardou do besede, kajti predstavljali so zvečer tega dne kot noviteto njegovo zgodovinsko dramo v 5 dejanjih „Domovina“.

Sardoujeve drame nudijo igralcem kot malokatero druge priliko, da pokažejo svoje zmožnosti in rutino — seveda rutino morda že bolj nego prave zmožnosti, kajti znano je, da je pripravljal Sardou vloge svojih junakinj kaj rad posebnim pasijonom znamenitih igralk, vsled česar je gledal le preveč na zunanji efekt. V tem tiči kolikor toliko vzrok, da Sardoujeve drame dandanes ne učinkujejo več tako, kakor so svoje dni. V „Domovini“ je poleg tega tudi dejanje predaleč za nami. Dasi je v igri vse s čudovito bistroumnostjo izumljeno in z neoporečno dramatiško spretnostjo zgrajeno, nam dramatik usode svojih oseb vendar ne privede bliže srcu, tako da le malo sočuvstvujemo z njimi in da se nam vidi v igri marsikaj, kar naj bi imelo po namenu pisateljevem dramatični efekt, golo komedijantslvo. Ne motimo se nemara, ako trdimo, da je intendant našega gledišča otvorila letošnjo sezono s to igro baš glede na gori omenjeno lastnost Sardoujevih dram, hoteč nam pokazati, kaj vzmorejo za dramo na novo angaževane igralske moči. No, priznati moramo, da smo bili v tem pogledu kaj prijetno iznenadeni, in precej prvi večer je bila naša sodba ta, da je napravilo naše gledišče s pridobitvijo gđ. Spurnove (Dolores) in gospoda Tišanova (Kailos van der Noot) izvrstno akvizicijo. Oba sta nas utrdila v tej naši sodbi še bolj dne 13. oktobra, ko se je predstavljala prvič na našem odru „Žena sužnja“ (gazdina roba), slika iz življenja moravskih Slovakov v 3 dejanjih, spisala Gabrijela Preissova. Zlasti gospdč. Spurnova